

(6) Společným znakem metodik hodnocení kvality ve vzdělávání všech sledovaných zemí OECD je posilování autonomie rozhodování škol, které je doprovázeno vyšším důrazem na jejich hodnocení. Klíčovou roli hraje v tomto směru formulace národního kurikula, které spolu se vzdělávacími cíli a standardy utváří základní obsahový a výkonnostní rámec pro hodnocení kvality ve vzdělávání. Platí přitom, že kvalita formulace vzdělávacích cílů/standardů ovlivňuje kvalitativní parametry hodnocení vzdělávacího systému.

(7) Hodnocení kvality ve vzdělávání na úrovni žáků je ve všech sledovaných zemích OECD kombinací formativních a sumativních přístupů s tím, že přístup jednotlivých zemí se liší ve významu kladeném na tyto přístupy. Obecným trendem sledovaných zemí OECD je přitom jednak rozšiřování využívaných metod hodnocení vzdělávacích výsledků žáků a jednak posilování jejich vnitřní provázanosti tak, aby formativní přístupy podporovaly sumativní přístupy a naopak. Praktické naplnění těchto trendů může mimo jiné narážet na nepochopení podstaty formativního hodnocení.

(8) Hodnocení kvality ve vzdělávání na úrovni učitelů patří k nejméně formalizovaným oblastem hodnocení vzdělávacích systémů sledovaných zemí OECD. V tomto ohledu je všeobecně využíváno sebehodnocení učitelů. Naopak další formy hodnocení kvality ve vzdělávání na úrovni učitelů, jako jsou programy hodnocení začínajících učitelů, požadavek registrace učitelů, systém kariérního postupu učitelů nebo standardy práce učitelů, jsou některými zeměmi využívány, zatímco jinými nikoliv.

(9) Klíčovým prvkem nejvíce úspěšných vzdělávacích systémů sledovaných zemí OECD (např. Finsko, Kanada) ve vztahu k hodnocení kvality ve vzdělávání na úrovni učitelů je prestiž tohoto povolání. Prestiž učitelského povolání ovlivňuje zájem žáků středních škol o studium pedagogiky na vysoké škole. Pedagogické fakulty nejvíce úspěšných vzdělávacích systémů sledovaných zemí OECD vybírají své studenty mezi nejlepšími žáky středních škol.

(10) Hodnocení kvality ve vzdělávání na úrovni škol zdůrazňuje ve všech sledovaných zemích OECD rostoucí význam procesu sebehodnocení. Metodicky je v tomto ohledu využíván proces strategického plánování promítnutý do školních plánů/zpráv o kvalitě. Kvalita celého procesu strategického plánování je dána schopností škol jasně formulovat cíle, opatření k jejich realizaci a hodnotící systém. Právě zde se promítá zájem sledovaných zemí OECD o rozšiřování využívaných metod hodnocení vzdělávacích výsledků žáků a o posilování jejich vnitřní provázanosti.

(11) Podoba externího hodnocení kvality ve vzdělávání na úrovni škol se mezi sledovanými zeměmi OECD odlišuje. Zhruba polovina zemí využívá pro tyto účely nezávislou instituci – školní inspekci, zatímco druhá polovina dává přednost vazbě školy a zřizovatele. Odlišné je rovněž nastavení způsobů práce školní inspekce v těch sledovaných zemích OECD, které školní inspektoráty zřizují. Hlavní trendy v metodách práce školních inspekci sledovaných zemí OECD pak obecně zahrnují posilování poradní role školní inspekce a méně často pak posun od úplných inspekci k zohlednění dosahovaných vzdělávacích výsledků při výběru škol pro inspekční činnost (např. Irsko, Švédsko).

(12) Hodnocení kvality ve vzdělávání na úrovni vzdělávacích systémů využívá ve všech sledovaných zemích OECD podobný vějíř nástrojů, který zahrnuje zejména účast země v mezinárodních srovnávacích šetřeních, indikátory mezinárodních a národních statistických systémů (např. indikátory strategie Evropa 2020), výsledky národních testování případně tematické zprávy z externího hodnocení žáků, učitelů a škol.

(13) Hodnocení efektivity ve vzdělávání sledovaných zemí OECD je nejčastěji spojováno s myšlenkou vazby mezi vynakládanými finančními prostředky na jedné straně a dosahovanými vzdělávacími výsledky na straně druhé. Praktické naplnění této myšlenky nabývá mimo jiné podoby podmíněnosti poskytnutí